

Більшість пісень писалися із супроводом моїх сліз

Розповідає Анна Рябенко, студентка 4 курсу відділення журналістики Українського гуманітарного інституту, співачка.

Нещодавно відбулася найважливіша подія в твоєму житті. Розкажи про неї.

20 травня вийшов мій альбом. Хоча я не звикла називати його своїм. Дуже багато людей вклало в це свої фінанси і молитви. Було б нагло називати його своїм. До того ж велику роботу зробив Бог. Це вимолений альбом. Тому було б не чесно перед Богом і людьми сказати, що вийшов саме мій альбом. Багато друзів допомагали мені фінансами: гривнями, доларами – хто як вмів. Я вважаю, що це наш альбом. Ми його разом випустили.

Я, звичайно, щаслива. Хоча я ще не розумію, як моє життя в творчості буде рухатися далі. Авжеж, я хочу випускати ще пісні та альбоми. Може, в майбутньому кліпи. Але все це довіряю в руки Бога. Інакше не зможу.

Розкажи, як збирала гроші. Адже, випустити альбом – не дешево задоволення.

Так, дуже дорого.

В мене завжди була мрія записати пісню. Але, коли ця мрія жила в моїй голові, я не знала, які є ціни і як далі рухатися. Але в один момент я просто вирішила взятися за цей альбом. Почала шукати студії, ціни на послуги. Тоді я зрозуміла, що мені, студентки першого курсу, на той час, ніяк не оплатити. Це було щось надприродне.

Я довго виношувала цю ідею. Я знала, що я в батьків грошей не попрошу. Тому що в них є свої проблеми, хай вони вирішують їх, а не розпилюються на мене. До того ж це була просто ідея.

Пройшло десь пів року після того, як я в інтернеті все передивилася. Я пам'ятаю, як стою вночі біля озера і молюсь. Кажу: «Боже, треба щось робити! Я відчуваю поклик, що мені треба писати ці пісні, але я не знаю, як це зробити. В мене таких грошей немає. Да, я працюю на радіо. Отримую якусь 1 000 гривень в місяць, але якій толк від того?!».

На наступний день я розмовляю з подругою. Питаю в неї: «Як ти дивишся на те, щоб в Інстаграмі записати відео, де я розповім про свою мрію? А вкінці попрошу фінансової допомоги». Вона покрутила носом, а потім каже: «Думаю, це непогана ідея. Зрозуміло, що можуть бути різні думки з приводу цього». Як потім і було. Але вона мене підтримала.

Згодом ми пішли знімати відео. Як змогли зробили розкадровку. Потім я записала звук. Все змонтували. Вийшло відео більш ніж на хвилину. Але перед тим, як його публікувати, я молилася: «Боже, є відео. Що робити далі? Ти хочеш, щоб я запускала чи не варто цього робити? Чи це моя забаганка, яку я хочу зараз втілити?». Після цих слів я відчула спокій, який означав, що треба завантажувати відео.

Це була друга чи третя година ночі. Я розуміла, що не багато людей зараз його побачать. Але все одно завантажила його, тому що відчула мир і спокій – значить Бог благословляє!

В мене на телефоні є додаток Приват банка. З нього приходять сповіщення. Я від них прокинулась. Я подумала: «Невже це відео так швидко подіяло?». Спочатку хтось пересилав 25, 5, 1 гривню. Ця гривня теж пішла в альбом і слава Богу! Було дуже дивно, коли в той же день хтось пересилав 100, 200, 300 гривень. Тоді я вже більш відчувала впевненість, що все буде добре.

Я розуміла, що мені треба до 40 000 гривень. Авжеж, гривня-дві – це добре, що люди відгукуються, але тоді я ще не бачила глобального вирішення проблеми.

Збір тривав десь місяць. Я скидала в Інстаграмі скріни,

скільки вже зібрано грошей і скільки ще треба. Це було на початку травня.

В червні я поїхали на музичний фестиваль в західній конференції «Я співаю для Ісуса». В суботу мене попросили розповісти місійні вісті. Сказали, що можна розказати або зі свого життя, або підготувати іншу. Я подумала: «А чого б не розказати?! Зараз такий активний місяць! Я попросила фінансову допомогу і за місяць зібралось біля 10 000 гривень». І я вирішила про це розказати. Тоді це мені дуже боліло. Для мене це було дуже актуально. І для тих людей, які там були, адже західна конференція – це моя вітчизна.

Я розказала. Після служіння до мене підійшла дівчина і дала 30 доларів. Потім, через якийсь час, знов хтось підходить і дає 100 доларів. Потім друзі з Канади написали мені, що хочуть допомогти і дізнавалися, як правильно це зробити.

З того моменту гроші почали збиратися не гривнями, а доларами.

Так назбиралось десь 17 000. Плюс ще я зі своєї зарплати виділяла кошти.

Настав новий 2019 рік. Я розумію, що мені треба ставити конкретну ціль, що робити в цьому році. Тоді я сказала собі: «Хай в мене немає повної суми на альбом, я його почну писати!». Вже пройшло пів року, люди допомогли грошима, чекають. Вже треба щось робити, братися за запис пісень, а не тільки збирати гроші.

Я сиджу в гуртожитку. Всі вже заснули. Я собі в кімнаті на ліжку молюсь: «Все, Боже, я вже точно берусь за цей альбом! Я бачу, як Ти мене провів. Я бачу, скільки Ти мені дверей відкривав. Тепер допоможи знайти ту людину, яка захоче взятися за це». Я ще раз тоді попросила за гроші: «Ти знаєш, що цих грошей не вистачає. Допоможи мені! Або я не знаю, як чином. В Тебе є якесь вирішення, просто я зараз цього не бачу. Допоможи мені його побачити».

Після цієї молитви я почала шукати в інтернеті, в Інстаграмі людей, які займаються музикою. Хто зможе зробити аранжування, запис, зведення.

Тоді я знайшла бородатого 30-річного сім'янина. Він був такий брутальний, що я подумала: «З тобою точно не буду працювати!». Тому що, коли раніше я зверталась до людей і казала їм, що пісні про Бога, вони казали: «Вибачте, але ми таким не займаємось».

Тому я не зберігала його сторінку. Мені стало страшно. Як така маленька дівчинка як я до нього підійде і скаже: «Зробіть мені пісню про Бога»?

Проходить пару днів і до мене підписується якийсь відомий український християнський блогер. В нього в профілі було написано: «Пишу музику». Так як я останній час постійно всіх питала, хто і за скільки зможе мені допомогти, я вирішила йому написати. «Я бачу, що в тебе в профілі написано, що ти пишеш пісні. Ти робиш аранжування і скільки це коштує?». А він відповідає: «Так, роблю, але тільки для себе. Але в мене є класний друг, який цим займається». І він скидає мені посилання на того мужчину, про якого я думала, що ніколи з ним не буду працювати.

А я ж кожен день молюсь, щоб Бог керував і допомагав. Тому думаю: «Добре. Якщо Бог вже вдруге мене зводить з ним, напишу йому. Але просто спитаю ціну». Перед цим я подивилась його пости, дуже достойні роботи: молодіжні, професійні. Вони мені дуже сподобались.

Я запитала в нього, скільки буде коштувати зробити пісню під ключ. Від тої ціни, яку він мені написав, в мене майже очі на лоб не вилізли. Одна пісня коштувала від 500 до 1 500 доларів. А в мене в кишені майже 1 500 доларів. Я подумала: «Ти хочеш альбом з 10-11 пісень, а тут на одну пісню може піти всі гроші».

В мене тоді опустилися руки. Як це можливо зробити?

Я йому нічого не відписала. Продовжую молитися. Наступного дня він мені сам пише. Каже: «Як ви там, надумали?». Відповідаю: «Це для мене захмарні цифри. Я не зможу». Я почала розказувати йому свою історію. Розказала, що я пишу християнські пісні, хочу записати альбом, але ця ціна для мене нереальна. В мене був період розпачу, тому я вирішила прямо йому сказати, що напевно він не захоче працювати з християнськими піснями. Він каже: «Я теж християнин. Дуже люблю Ісуса». Після цього він скинув мені номер свого телеграму і попросив скинути йому мої напрацювання, бо він хоче послухати.

Я розумію, що якщо вже до такого доходить, то Бог точно всім керує. В мене не було сумнівів, що це від Бога. Всі думки були не в навчанні, ні в роботі, а тільки в альбомі. Я знала, що Бог поруч.

Я скинула йому свої три пісні, записала на відео. Він сказав: «Я дуже хочу тобі допомогти. Мені подобається твій талант. Я готовий за 1 500 доларів зробити п'ять пісень». Я була в шоці! Думала: «Боже, як Ти це робиш?!».

Я розумію, що мені для нього не вистачає трошки більше 100 доларів. Я думаю: «Авжеж! Всю зарплату віддам. Мені вже все одно!». Я була дуже щаслива! Я розуміла, що така людина, такий професіонал, який допомагає українським зіркам і він зі мною зараз буде працювати! Як таке можливо?! В мене був шок. Я не могла зупинитися говорити Богові приємні слова. Я б ніколи не відкрила ті двері, які Він мені відкрив.

Через тиждень ми почали з ним співпрацю. За тиждень все обговорили. За півтора місяця зробили п'ять пісень.

Це був новий досвід. Новий світ музики відкрився для мене.

В першу зустріч я запропонувала йому помолитися. Він погодився. Більш того, сам помолився. Мені було так приємно! Я розуміла, що ця людина дарована мені від Бога. Зараз мені потрібно максимально використовувати цей шанс. Займатися вокалом.

Так ми з ним записали п'ять пісень. Але потім я думала, що ж робити далі? Я ж хотіла 10-11 пісень. але це по фінансах дуже б'є.

Пізніше в мене була співпраця ще з двома музикантами. Один також пішов мені на зустріч. Ми записали за 200 доларів, хоча він завжди трохи дорожче бере. Потім ще з одним музикантом ми робили сьому пісню.

Всього в альбомі буде сім пісень. Ми вирішили, що буде так, бо дуже дорого. Плюс реклама в Інстаграмі, Фейсбуці вимагає грошей.

Сьома пісня взагалі даровані мені Богом. Я не планувала, щоб вона була в альбомі. Ми робили її з тим музикантом. Всі пісні альбомі – це моя музика і слова. А сьома пісня – це колаборація двох людей. Він зробив мені її взагалі безкоштовно, хоча теж дуже достойно вийшло.

Сказати точно, скільки доларів пішло на альбом не можу. Я розумію, що ще реклама попереду. Кожен може зайти в Інстаграм і подивитися, скільки коштує реклама.

Я хочу вийти за межі адвентистської аудиторії. Мої пісні не мають бути тільки в колі адвентистів. Вони настільки сучасні, що може деякі адвентисти не будуть їх сприймати. Але це нормально! Я розумію, що в кожного є своя суб'єктивна думка. Взагалі, смак немає якихось критеріїв. Якщо комусь не сподобається – це нормально! В світі є багато музики, навіть в християнському світі, що мені не подобається. Тому до критики буду нормально відноситися.

Розкажи більше про пісні: про що вони? Можливо, є улюблена?

Всі пісні абсолютно різні. Я звикла писати пісні як звернення до Бога. Єдина пісня, в якій ніби Бог говорить до людини – це «Не бійся, Я з тобою тут завжди». А так я звикла писати те, що я відчуваю до Бога. Може це трохи егоїстично. Але я не беруся за слова, які Бог може сказати до людини. Тоді я відчуваю

відповідальність. Хоча я не шкодую, що пісня «Не бійся...» написана в такому форматі, наче Бог звертається до людини. Бо, коли я її співала на різних заходах, люди підходили і казали: «Клас! Я відчула, що Бог мені сказав не боятися і рухатися далі».

Зміст пісень різний, але стилі схожі. Це потрібно було зробити, щоб альбом був цілісним.

Більшості пісень писалися із супроводом моїх сліз. Я інтроверт, зберігаю все в собі. Багато людей теж так роблять, але потім вибухають на когось. А в мене буває, що я вибухаю в пісню. Тому там багато моєї душі. Якщо вслухатися в кожне слово, можна зрозуміти мене.

Чому альбом називається «Відверто»?

Взагалі, я планувала випустити пісню з такою назвою. Але ми її не записали. Цілий рік в мене крутилося це слово. Я писала пости, що хочу випустити альбом «Відверто». Це слово стало широко розповсюджено серед моєї інстаграмної аудиторії. Тому я розуміла, що, якщо я випущу альбом з іншою назвою, то люди не зрозуміють.

Це нормально, коли пісні і альбом мають свої назви. Таке є в практиці музикантів. Це досить поширене. Але чого саме вирішила залишити «Відверто»? Напевно, тому, що я дуже люблю щирі розмови. Процес написання пісень – це була щира розмова з ще поки що незнайомим мені слухачем.

Я розказувала про все, що мені тоді боліло. Що мені хотілося розповісти саме слухачу, а не подружці або батькам. Плюс я розповідала Богові, що мені болить і які в мене емоції. Фальші в тих піснях взагалі немає. Це було для мене дуже щиро і відверто, що я вирішила залишити цю назву для альбому. Назва відображає всю сутність всього того, що я відчувала, коли писала ці пісні.

Скільки часу зайняло написання альбому?

Почався процес з того моменту, коли я сиділа за піаніно і щось грала. Є пісні, яким вже роки два. Є пісні, які виникли за місяць-два до запису.

Тому на написання вийшло роки три.

Але якщо говорити про запис пісень, то на це пішло три-чотири місяця.

Як відбувався процес написання? Ти вчишся, працюєш, а треба ще кудись далеко їхати.

Так, я дуже багато пар пропускала. Через це мала багато проблем. Але, слава Богу, вже все закрила.

Може хтось, скоріше за все батьки, скаже, що це не правильно, має бути в пріоритеті навчання! Але скажу відверто, що в мене не було в пріоритеті навчання і робота, а тільки альбом. Я бачила, як Бог веде мене в цьому. Це збільшувало моє бажання це все робити.

З ранку і до вечора я була в студії, де ми записували пісні. Тому проблеми були з навчанням. Але все вирішилось, альбом записаний. Все стало на свої місця.

Хоча я не раджу так робити тим, хто буде записувати свій альбом. Треба вчитися розподіляти час. Можна мені було робити записи пісень ввечері, а не зранку під час пар. Але тоді в мене в пріоритетах було зовсім інше. Мене не можна було спинити, бо бажання було настільки велике, що я просто закривала на все інше очі. Я жила тоді тільки музикою.

Ти тепер не проста співачка, а професійна людина з альбомом. Це щось змінило?

Я не вважаю себе професійною співачкою. Зовсім ні! Я знаю, що в мене є купа недоліків. В характері і вокалу. Мне треба ще багато працювати!

Але випуск альбому надає мені відповідальності. Моє життя має

відповідати тим пісням. Моє ставлення до людей має відповідати тим всім думкам, які я описала в піснях. Тут питання, чи зможу я тримати лице? Важливо, щоб я не опустилася нижче тих пісень. Щоб я не втратила зв'язок з Богом, якій був під час створення пісень.

Наше духовне життя схоже на хвилі. Я розумію, що, коли я писала пісні – це були високі хвилі. Я тепер не хочу ці хвилі втрачати, а навіть хочу, щоб вони ще вищими були.

Не хочу, щоб люди, знаючи мене як християнку, побачили, що я десь за кутком щось не те роблю. Тільки в такому плані відчуваю відповідальність.

А в плані музики не так. Я не відчуваю себе професіоналом. Я просто роблю те, що хочу робити, що мені подобається і в чому я бачу Боже благословення.

А взагалі в житті це щось змінило?

Батьки стали більше в мене вірити. Бо раніше вони думали: «Щось вона собі там мріє, збирає гроші... Побачимо, що з того вийде».

А потім, коли я вже почала в студії записувати пісні, навіть незважаючи на те, що я казала, що не візьму від батьків гроші, вони самі сказали: «Ми хочемо тобі допомогти» і скинули мені певну суму.

Я взяла гроші, тому що розуміла, що це поклик душі. Плюс, я весь час молилася Богу. Значить Бог має план, щоб фінанси надійшли й від батьків.

Батьки почали вірити в мене і в те, що це не просто моя дитяча мрія, а це моє покликання.

Визнання і популярності немає. Мені це не треба. Просто хочу робити те, що мені подобається. Я думає, що це запорука успіху кожної людини.

Ще альбом збільшив мою віру в Бога. Я побачила, що Бог чує мене – таку маленьку крихітку. Йому не все одно на мою пісню. Він хоче, щоб вона була записана. Я усвідомила, як сильно Бог мене любить під час того, як Він здійснював мою мрію.

Де можна послухати твій альбом?

Apple Music, iTunes, Spotify, YouTube.

В мене в соціальних мережах буде все написано.

Вони будуть в вільному доступі?

Справа в тому, що сайт, через який я публікувала пісні, сам визначав суму. Щоб скачати пісню з Spotify, треба заплатити один долар.

В YouTube все, безперечно, буде безкоштовно. Думаю, більшість буде слухати саме там.

Питання – Єлизавета Кузнецова